REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.

Inserate
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Golberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).

Prețul inserțiunilor: o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXX.

„GAZETA“ iese în fiecare zi

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la toate oficiile poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.

Abonamentul pentru Brașov;
Administrațiunea, Piața mare târgul Inului Nr. 30. etagiu I. Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul acasă: Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 35. Brașov, Joi 15 (28) Februarie. 1907.

Votul universal în Ungaria.

Știm că guvernul actual unguresc nu se grăbește nicidecum de a rezolva cea mai capitală dintre problemele câte i-s'a dat de când a luat cârma statului, problema de a face reforma electorală pe baza votului universal. Cunoaștem și cauza pentru care nu se grăbesc și nu mai e de lipsă să-o amintim. Grabă desfășură guvernanții și legiuitorii de ađi numai când e vorba de a lucra pentru interesele lor specifice de rassă și de clasă, când e vorba de asigurarea acestor interese față cu poparele conlocuitoare de altă limbă. Da, s'au grăbit și se grăbesc ori de câte ori vreau să aducă legi de maghiarizare, cum sunt cele propuse camerei de către ministrul școalelor. In chestiuni de acestea se pricep să fie expeditivi. Reforma electorală e însă cu totul altceva, căci aici e vorba nu de restrângerea, ci de lărgirea drepturilor marei masse a poporațiunei statului, care până acuma n'a avut nici o înrâurire asupra alcătuirei parlamentului.

Cei ce-au pus dar speranțe în reforma electorală din acest punct de vedere, trebue, după o guvernare de aproape un an a coaliției, să se înarmeze cu multă răbdare, căci din parte bine informată despre intențiunile și planurile guvernului și îndeosebi ale ministrului de interne, care are să lucreze proiectele de reformă, se aduce la cunoștința marelui public european, că nici în doi ani de ađi încolo nu vor fi deplin terminate proiectele de lege privitoare la votul universal.

Corespondentul din Budapesta al điarului N. Fr. Presse, care are legături cu cercurile partidului constituțional și cu ministrul de interne, publică în privința aceasta în numita foaie un articol remarcabil despre dispozițiunea poporului și votul universal în Ungaria. Incât pentru disposiția în sânul poporațiunei spune, că se manifestă în toată țara, ori încătrău vei privi, o adâncă nemulțumire socială. Această nemulțumire o dovedește în primul rând tendința mișcărei de emigrare, care este în creștere. La aceasta se adauge și lățirea curentelor estreme și oscilațiunea nervoasă a poporațiunei între diferitele partide.

Starea aceasta o găsește periculoasă tocmai în situațiunea actuală a Ungariei, când țara se pregătește de a-și reforma viața parlamentară după principiul votului universal. Pentru a delătura neajunsurile ce se pot naște din amintita situațiune, devenind votul universal cu atât mai periculos cu cât vor fi mai nemulțămite massele cari prin această reformă au să fie introduse în viața constituțională, guvernul are de scop — đice corespondentul — de a folosi timpul până la esecutarea reformei electorale așa ca prin tot felul de legi sociale și economice să deștepte simpatie și să atragă la sine marele masse. De aceea guvernul a adus legea pentru promovarea industriei, legea pentru asigurarea muncitorilor și de aceea are intențiune de a realiza încă multe legi pentru mărirea salariilor funcționarilor și legea reformei dărilor. Despre proiectele lui Apponyi nu amintește nimic, cu toate că și acestea au menirea să 'ndulcească massele nemulțămite maghiare cu veninul șovinismului.

Numai după-ce va săvârși toate aceste lucrări legislative pentru a schimba disposițiunea poporului în favorul său — vorbă să fie — guvernul va procede la rezolvarea cestiunei votului universal și să vedeți ce scrie corespondentul foaiei vieneze despre lucrările de pregătire pentru aceasta reformă. In Austria, đice, reforma a putut fi mai curând esecutată, findcă acolo deja ecsista votul universal într'una din curii, pe când în Ungaria trebue să se facă o lucrare estinsă cu totul nouă pentru eruarea datelor de lipsă. Aceste date statistice se adună acum. Dar nici în cel mai bun cas și pe lângă încordarea tuturor puterilor opera aceasta nu va fi terminată înainte de iarna viitoare. Va urma apoi ancheta specialistă și după aceea se va da legilor textul definitiv ceea ce va recere iarăși timp de mai multe luni, așa că în cazul cel mai bun reforma electorală poate fi adusă înaintea camerei numai în primăvara viitoare, eventual însă reforma se va amâna până la vară sau chiar până în toamna anului 1908.

Corespondentul foaiei vieneze ia în apărare pe ministrul Andrassy c'ar fi pătruns de grija de a termina cât mai curând lucrarea proiectelor de lege. Se vede însă cât de colo că voește se scuze înaintea marelui public din străinătate trăgănarea intenționată a reformei electorale din partea guvernului actual.

Se cere deci răbdare multă răbdare dela toți aderenții votului universal. Numai cu 'ncetul se face oțătul.

Disposițiunea masselor poporațiunei poliglote va fi peste doi ani de sigur alta. Dar am putea să ne rămășim că nu va fi mai favorabilă guvernului dacă acesta o va mai putea duce atâta timp, și toate pregătirile și precauțiunile vor avea probabil un efect cu totul contrar celuia, pe care vrea să-l dobândească Andrassy și soți cu tactica lor de trăgănare.

Conferențele pentru pact.

Eri și alaltăeri, miniștrii ungari și austriaci au avut conferențe cu privire la pact. Eri camera ungară n'a ținut ședință pentru ca miniștrii să poată lua parte la conziliul în chestiunea pendentă.

Știm că ministrul de comerciu Kossuth a făcut o enunciațiune, după care guvernele dualiste ar fi convenit se termine negocierile pentru pact până la Paști. Ori se vor încheia până atunci, zise el, ori se va dovedi că înțelegerea nu e posibilă, ceea-ce va aduce cu sine luarea măsurilor de lipsă, pentru inaugurarea politicei vamale independiste a Ungariei.

Enunciațiunea lui Kossuth a făcut sensație neplăcută în Austria. După câteva zile a apărut o informațiune »din isvor competent« în »Pester Lloyd« care a criticat atitudinea lui Kossuth, zicând că declarația acestuia n'a fost făcută în înțelelegere cu ministru-președinte Wekerle, căci între Wekerle și baronul Beck n'a fost vorba de aceea, că până la Paști ar trebui să se încheie cu ori-ce preț negocierile.

Un comunicat oficial unguresc susține acum, că nu sunt adevărate cele scrise în »P. L.« și că Kossuth a făcut declarațiile în înțelegere cu întregul ministeriu.

Guvernul austriac se va întruni astăzi, Mercuri, în consiliu ministerial, care se va ocupa de politica ce are să o urmeze în chestiunea pactului. Mâne, Joi, se vor întruni apoi miniștrii austriaci cu cei ungari pentru a începe negocierile.

Iatăpunctele de vedere ale celor două guverne în ajunul acestor negocieri: Guvernul austriac vrea ca raporturile între Austria și Ungaria să nu fie regulate numai până la anul 1917, ci să se încheie pactul cel puțin pe timp de 20 de ani. *Guvernul austriac* nu vrea să reînoiască privilegiul băncii austro ungare, care espiră la 1910, și convențiunea monetară, care espiră în acelaș an și nu vrea să le prelungească până la 1917 fără a ști cu siguritate, dacă Ungaria va proceda ori nu la separațiunea vamală în anul 1917, căci dacă Ungaria ar vrea să se separeze atunci privilegiul băncii comune ar avea să înceteze deja cu anul 1910 și separarea băncii ar trebui să se facă înainte de separarea vamală.

Guvernul ungar nu vrea să încheie pactul decât numai până la anul 1917. El pretinde afară de aceasta pentru Ungaria să se recunoască tariful vamal autonom și legile vamale autonome; dările de consum pe zahar, bere, vinars și petroleu să nu mai fie puse în categoria afacerilor, ce

---

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

(2)

Sânge pentru sânge.

Povestire dalmatină. — *De Ivan Novič.*

(Urmare.)

Merg bine afacerile în casa tatălui meu? întrebă el din nou.

— »Nu tocmai rău. Femeia fratelui tău e harnică, vei avea însă destul de gândit, până vei regula toate daraverile voastre.«

In tăcere mergeau cei doi lângă olaltă. Bătrânul pufăia gânditor din ciubucul său, iar Ivan privea desamăgit înainte. Tresăturile feței i-se înseninau succesiv, când păștea privirea peste ținutul stâncos și peste luciul albastru al mării.

— »Nici un cias«, își zise mișcat,« și în sfârșit iată-mă iarăși în patria mea. Pe cinste, nu mai sunt copil în etatea mea, dar din ce recunosc munții până la cele din urmă piscuri, de aceea tot mai greu 'mi este să-mi suprim un sentiment de adâncă emoțiune. Nimic mai sublim pe pământ, decât pământul patriei tale. Și dacă bunul Dumnezeu 'mi ajută, nu voiu mai părăsi acest loc atât de scump«.

— »Zidește-ți căminul propriu, cum a făcut Milan«.

— »El are deja casa lui?«

— »Da, și trăește fericit cu nevastă-sa.

— »Cum? Căsătorit? Pe cine și-a dus acasă?«

— »Ghicește.«

— »Cum să ghicesc? In anii petrecuți departe, multe mi-s'au șters din amintire. Eu cu Milan am fost ce-i drept prietini, cum rar să găsesc, dar să mi fi spus vr'odată că are pe vre-una la inimă? — Nu mi-a amintit nici c'un cuvânt. Care a fost dar aceea?

— »Teuta, fata lui Zuppanovici!« Ca trăsnit de fulger se opri tânărul. Fața lui se'ngălbini ca ceara și un foc misterios îi ardea în ochi. Și bătrânul se opri și privea mirat la el.

— »Ce-ți este?« întrebă în fine bătrânul văzându-l așa de agitat.

— »Ce să-mi fie?« zise Ivan și un val de sânge i-se urcă în față.

— »Ceea-ce ai spus, bătrânule, e o scornitură!«

— »Scornitură? Cumpănește-ți vorbele înfumuratule!«

Infuriat Ivan făcu un pas spre bătrân lăsându-și pumnii cu toată puterea pe umerii lui.

— »Iți mai spun odată, Iuro Milogej, că tu minți!«

Bătrânul nu știa, ce s'a întâmplat și cerca să se libereze din brațele lui Ivan, dar acesta îl strângea și mai tare, scuturându-l fără milă.

»Retrage-ți cuvântul, iți spun, că tu minți« strigă Ivan cu furie nebună.

Acuma se sfârși și răbdarea lui Milogej. Cu nespusă iuțeală bătrânul își smulse handjarul din curea și îl îndrepta amenințător spre Ivan. »Lasă-mă, câne!« strigă plin de furie, dacă viața-ți este scumpă, lasă-mă. Pe sufletul meu îți spun, ți-am vorbit adevărul.

Ochii lui Ivan se stinseră, tot sângele îi peri din față; fără putere îi căzură pumnii de pe umerii bătrânului, statura-i înaltă se clătină și buimăcit se retrase.

Bătrânul își puse iute și degrabă arma la loc, pentru a-i sări tânărului în ajutor. Acesta însă îi refuză hotărît sprijinul, zicând: »Lasă-mă, pleacă! Oamenii tăi te chiamă.«

Și fără a mai pierde vr'un cuvânt, fără a-și mai întoarce privirea, coti spre pripoarele de piatră și se cățără la deal către ruinele de stâncă. Și de zece ori îl chemă bătrânul să se întoarcă, dar înzadar, nu primea nici un răspuns. Clătinând din cap bătrânul Milogej plecă cu oamenii săi.

2.

Ivan grăbia, fără să fie în clar cu ținta lui. Ici-colo terenul era neted, însă în curând deveni sălbatic, cu rupturi și dărâmături. Blocuri mari de piatră se înșirau unul lângă altul. Cât vedeai cu ochii nimic decât tabloul sălbatic al pustiului stâncos. Nicăiri urmă măcar de pământ, nici un pom, nici tufiș nu era de zărit. Ruinele stâncilor aveau adeseori forme ciudate.

Și tot mai sălbatică devenia fuga lui Ivan, până când amurgul serii veni să-i întunece înaintea ochilor acel conglomerat de stânci.

Gâfâind se opri atunci. Privirea lui rătăcia căutând împrejur și ca să răsufle, se așeză jos. Cu capul îngropat în palme căzù într'o meditație adâncă.

.... Cum a fost numai ceea-ce i-a povestit bătrânul colo jos la răspântia drumului? El se silea să-și revoace în memorie fiecare cuvânt al lui Milogej, ca să fie pe deplin încredințat despre ceea-ce așa fără de veste a dat peste capul lui. Dar creerul lui era încurcat și pustiu. Pulsul îi bătea puternic și nu putea să-și concentreze valul de gândiri viforoase; ele se țeseau neclar într'un singur simțământ mare și dureros de desamăgire. Și acestui simțământ se lăsă el pradă.

Scurtul amurg de seară era aici și umbrele nopții se coborîră. Un curent de aer răcoros se ridica în atmosferă și cu el dispărură cele din urmă conturi întunecate ale împrejurimei.

Era o tăcere mormântală. Nici cel mai mic sunet nu tulbura adânca liniște a nopții. Ivan se liniști încetul cu încetul. El ședea ținându-și mâna la ochi. Sufletul

sunt a se regula după principii comune; uniunea vamală şi comercială să fie străformată într'un tratat comercial, având Ungaria dreptul de a încheia cu statele esterne, convenţiuni de sine stătătoare, deşi identice cu cele austriace.

In aceste condiţiuni austriacii văd avantagii numai pentru Ungaria şi totala răsturnare a uniunei vamale, fără ca în schimb să i-se dea Austriei vr'o concesiune de Doamne ajută.

Deputatul naţionalist slovac Fr. Jehlitska şi-a depus mandatul într'o scrisoare, ce a adresat'o alegătorilor săi. După cum se anunţă din Pojun Jehlitska declară în aceasta scrisoare, că-şi depune mandatul de deputat, fiind-că s'a hotărât a se retrage din viaţa politică şi a se pune la dispoziţia autorităţilor sale superioare bisericeşti. Motivul adevărat al retragerei este, că acest deputat, preot catolic, a fost în urma atitudinei sale politice ţinta celor mai mari şicanări din partea autorităţilor sale bisericeşti. Ca să scape de ele şi să aibă linişte a preferit mai bine a-şi depune mandatul.

Presa ungară asupra complectărei ministerului român. Ziarul »Pester Lloyd« publică din Bucureşti o corespondenţă mai lungă sub titlul »Presumtivul ministru de externe«. Corespondentul scrie între altele: »In ori-ce caz cu ocazia complectării cabinetului, vor intra în minister doi membrii noi. După personagiile principale, care-l alcătuesc, cabinetul poate fi numit Cantacuzino-Ionescu. In afară de ministeriul de externe va deveni probabil vacant şi ministerul de lucrări publice al cărui titular e acum d-l Ionel Grădişteanu. Dacă d-l Jean Lahovari va primi ministerul de externe, atitudinea sa faţă de Grecia nu va fi mai împăciuitoare decât aceea a decedatului său frate. D-l Jean Lahovary şi-a expus vederile sale în chestia macedoneană într'o broşură iscălită cu pseudonimul Verax, din care reiese clar că grecii nu se pot aştepta la concesii din partea României în ceea-ce priveşte interesele cuţovlahilor... D-nii Jean Lahovary şi Take Ionescu ţin mult ca legăturile cu Austro-Ungaria să fie din cele mai prietinoase şi amândoi se interesează pentru încheierea grabnică a unui tratat comercial.

Convenţia comercială între Austro-Ungaria şi România. Din Viena se anunţă, că conferinţa vamală se va întruni în curând pentru a stabili o înţelegere între guvernele austro-ungar asupra instrucţiunilor pe baza cărora se vor putea urma negocierile între România şi aceste state, pentru încheierea convenţiunei comerciale.

Din România.

Proiectul de lege privitor la *reorganisarea învăţământului superior*, cu a cărui desbatere s'a început în şedinţa de Luni a Camerei, a provocat în sânul partidului liberal vii nemulţumiri, cărora s'a dat espresiune într'un meeting ţinut Duminecă în sala Dacia din Bucureşti.

Meetingul a fost presidat de şeful partidului, d-l D. *Sturdza*. Au luat cuvântul d-nii *Ferechide*, *Spiru Haret*, *A. Djuvara*, *C. Cernescu* şi *D. Sturdza*, combătând politica urmată de guvernul conservator prin recentele sale proiecte de legi. D-l Sturdza a mai dat cetire memoriul pe care profesorii universitari l'au presentat regelui şi regretă că protestul universităţii din Iaşi n'a fost încă presentat parlamentului.

Adunarea a votat apoi următoarea moţiune:

»Membrii partidului naţional-liberal întruniţi în 11 Februarie 1907 în Bucureşti: Având în vedere că proiectul de lege care modifică actuala lege a învăţământului superior, violează Constituţia şi răstoarnă reforma instrucţiunei publice, desăvârşită în ultimii ani, având în vedere că proiectul de lege care modifică organizarea judecătorească transformă magistratura nu numai într'o unealtă de partid politic, ci într'o servitoare plecată a câtorva oameni îndrăzneţi; având în vedere că aceste proiecte de legi caracterisează regimul călcărilor de lege şi al bunului plac, — declară că aceste proiecte devenind legi ar nimici garanţiile unei desvoltări culturale şi morale şi ar primejdui interesele cetăţenilor şi că prin urmare se impune că aceste proiecte devenite legi să fie desfiinţate şi de nul efect, neputând creia pentru nimeni drepturi câştigate.«

*

Deputat al colegiului 3 pentru Cameră în Suceava a fost proclamat ales cu 765 voturi singurul candidat conservator, d-l Sebastian Moruzi.

Cronica din afară.

Din Reichstagul german. Reichstagul intrând în discuţiunea bugetului, cancelarul Bülow a zis că s'a silit multă vreme să câştige colaborarea centrului pentru marile sarcini ale politicei naţionale şi că nu există altă posibilitate de a face fecundă politica internă, dacă cooperaţiunea cu fiece partid n'are o limită în cestiunile naţionale. Regimul personal nu există; toate aserţiunile despre amestecul Coroanei în lupta electorală sunt invenţiuni frivole. Vorbind despre alegeri d. Bülow a zis că centru a împiedecat unirea tuturor partidelor burgheze în contra social-democraţiei, care fără sprijinul centrului ar fi fost redusă la vre-o două-trei duzini de mandate. Oratorul mulţumeşte catolicilor, mai cu seamă episcopilor cari au combătut această unire. Guvernul are dreptul de a lumina pe alegători în lupta electorală. D. Bülow va profita încă şi mai mult de acest drept în viitoarele alegeri. (Sgomot din partea socialiştilor, aplauze din partea majorităţei). Nu partidele au câştigat victoria în alegeri, ci poporul german în patriotismul său, în care a avut confienţă guvernul.

Colaborarea dreptei cu stânga nu e posibilă decât dacă noua majoritate vrea să facă o muncă pozitivă. Voiu face, zice d-sa, avansuri dorinţelor stângei burgheze cu privire la dreptul de întruniri şi de asociaţiuni; voiu face economii prin simplificări în armată; reforma dreptului penal, reforma bursei, limitarea proceselor de lesmajestate. Nu socotesc posibilă o politică fecundă cu majoritatea actuală decât dacă încrederea între majoritate şi guvern se va întări din ce în ce mai mult. (Vii aplauze).

Respingerea propunerilor arhiepiscopatului francez. In consiliul de miniştri ţinut la Eliseu, ministrul Briand a declarat, că a dat instrucţiuni prefectului Senei, pentru a aduce la cunoştinţa arhiepiscopatului, că propunerile sale sunt inacceptabile în termenii şi condiţiunile puse. Dacă însă arhiepiscopatul va face nouă propuneri inspirate din declaraţiunile ministrului Briand şi cari au fost aprobate şi de Cameră, prefectul Senei le va examina.

Interzicerea unui congres pan-rusesc. Agenţia Westnic află că ministrul de interne al Rusiei a interzis congresul panrusesc proiectat de către partidul liberal pentru ziua de 14 Februarie v. Comitetul central al partidului crede că nu este oportun să se convoace congresul eventual la Helsingfors, dar că înainte de deschiderea Dumei trebue să aibă loc o adunare a deputaţilor partidului pentru a stabili tactica de urmat în Dumă faţă de guvern. Partidul ar avea intenţiunea să înfiinţeze în Dumă un centru puternic pentru a preîntâmpina acţiunea extremei stângi, fără a părăsi calea legală parlamentară.

Statistica arestărilor în provinciile baltice. In cursul anului 1906, în provinciile baltice au avut loc 10.056 de arestări. Cea mai mare parte din ele, s'au făcut dintre minori şi femei. Majoritatea deţinuţilor au fost împuşcaţi sau condamnaţi la muncă silnică. In numărul acestora nu întră şi aceia cari au fost împuşcaţi sau arestaţi pe când erau urmăriţi sau pe când căutau să se ascundă.

Negocierile dintre Turcia şi Bulgaria. Din Constantinopol se anunţă: Negocierile speciale începute între Turcia şi Bulgaria vor privi: atribuţiunile agenţilor de comerţ, stabilirea naţionalităţilor, indigenatele, chestiunea muftiilor în Bulgaria, delimitarea definitivă a fruntariei, extrădarea, ajutorul şi azistenţa judecătorească şi racordarea liniilor ferate.

Congregaţia comitatului Caraş-Severin.

Luni s'a ţinut la Lugoş congregaţia extraordinară a comitatului Caraş-Severin, având la ordinea zilei între alte numeroase obiecte şi chestiunea *gimnaziului maghiar ce se va înfiinţa la Caransebeş pe bani româneşti.* Congregaţia a putut însă întra în ordinea zilei deabia după prânz, deoare ce în şedinţa ţinută dimineaţa mai mulţi membrii ai congregaţiunei au desfăşurat interpelaţiuni, cari aproape toate s'au învârtit în jurul *alegerei recente de la Bocşa.*

Primul interpelant a fost advocatul Titu *Haţieg*, care a interpelat în privinţa libertăţilor publice, arătând grozava decadenţă a stărilor publice din ziua de azi.

Membrul Dr. A. *Ciupe* a interpelat pe vice-comitele în chestiunea lucrărilor pregătitoare, ce se fac în cercul Lugojului în vederea nouei alegeri de deputat, deşi comisia cezurătoare a dietei încă nu s'a pronunţat asupra acestui mandat. D-l Dr. Ciupe arată cu casuri concrete, că alegerea viitoare din Lugoş se va face taman pe calapodul alegerii din Bocşa.

Membrul Dr. V. *Branisce* a interpelat în chestiunea rolului trist ce l'au jucat organele publice la alegerea din Bocşa, cari au compromis moralul autorităţilor publice şi credinţa poporului în domnia legei.

Membrul Dr. A. *Văleanu* a interpelat de asemenea în afacerea ne mai pomenitelor abuzuri comise la Bocşa, descriind totala decadenţă a stărilor publice sub »era nouă«.

Tot în această materie a interpelat şi membrul maghiar Dr. Iosif *Haus*, rostind o critică zdrobitoare la adresa celor ce au făcut alegerea de la Bocşa în sarcina libertăţilor constituţionale.

Vice-comitele Issekutz a răspuns, că »n'are cunoştinţă« de cele spuse de interpelanţi, că toate măsurile luate au avut de scop numai »garantarea libertăţii alegerii«, promite însă că va porni investigaţie în cazurile concrete, înşirate de interpelanţi. De sine înţeles, că ceata mamelucilor, cari constitue majoritatea congregaţiunei, şi cu ajutorul cărora s'au săvârşit toate abuzurile, au aplaudat şi au luat la cunoştinţă declaraţiunile viceşpanului.

In şedinţa de după amiazi a luat cuvântul, la cestiunea înfiinţărei gimnaziului din Caransebeş, în două rânduri dep. C. *Brediceanu* şi s'a întrepus pentru limba de propunere românească în acest gimnaziu. Dar în zadar, căci ceata mamelucilor a votat în frunte cu faimosul Burdea Szilard, care a asistat şi el la adunare, contra propunerii deputatului Brediceanu.

ŞTIRILE ZILEI.

— 14 Februarie v.

Majestatea Sa Monarchul va veni în luna Maiu, după cum e informat ziarul »Neue Fr Presse«, la Budapesta, unde va rămânea timp mai îndelungat, participând şi la festivităţile ce se vor aranja în 8 Iunie cu ocaziunea jubileului încoronării.

O telegramă din Praga anunţă că Maj. Sa va pleca în Aprilie la Praga.

O audienţă la Regina Româniel. Din Bucureşti ni se scrie: D-l A. Ciurcu, prim-ajutor de primar, a fost primit Duminecă după amiazi în audienţă de către Regina României. D-l Ciurcu a prezentat Maj. Sale o carte cu frumoase ilustraţiuni despre marele azil de bătrâni al oraşului Viena, situat în Lainz, lângă Schönbrunn, şi care fusese vizitat de delegaţiunea română cu ocazia vizitei sale în capitala Austriei. Acest azil este cel mai vast din lume şi constitue un mic orăşel cu 29 clădiri şi o foarte frumoasă biserică. Are instalaţiile cele mai moderne şi se întreţin în el aproape 3000 de bătrâni, bărbaţi şi femei. Majestatea Sa Regina a fost foarte plăcut impresionată de atenţiunea d-lui Ciurcu şi s'a întreţinut îndelung cu primul ajutor de primar despre diferite chestiuni de azistenţă publică.

îi era acuma uşurat; iar chipurile de mult uitate îi reveniau din nou.

Teuta, fata vecinului Zuppanovici a fost favorita lui din copilărie. Incă de mic copil o închisese în inima sa, când ei se jucau cu petricele pe lespedea de dinaintea colibei, sau când în umbra olivilor împleteau cununi din frunze spre a le pune pe capul sburlitului dulău; când, mai târziu eşiau cu bătrânii la câmp, ca prin muncă obositoare se stoarcă din pământul pietros roada sărăcăcioasă, şi când mânau caprele la păşune prin înălţimi gronţuroase şi în sunetul de talange se amestecau cântecele lor melodioase. Când veni timpul recrutării şi ziua despărţirei de Teuta, când pentru ultima oară stătea înaintea ei, voia să o roage să-i păstreze credinţă până la reîntoarcere. Atunci observă el o lacrimă, ce se strecură încet de sub genele-i negre întunecate şi era sdrobit de durere, voia să vorbească, dar limba-i era grea ca plumbul şi ochii i-se înpăinginiră. Camerazii îl strigau — iar el în tăcere îi întinse mâna şi plecă.

S'a dus departe. Timpuri grele au urmat pentru el, până s'a obicinuit cu viaţa de pe pământul strein, departe de ai săi, departe de iubita lui. Şi cu secretul în inimă trăia retras pentru sine. Nici chiar prietenului său bun, Milan, nu i-a descoperit nimica. Adeseori cei doi tovarăşi ai săi îl aţâţau cu vorba că şi-a lăsat inima acasă, dar el totdeauna îi desarma prin tăcere. Cu Nicolai Guska din cauza înaintării în rang ajunseră să fie rivali şi-i era foarte binevenită împrejurarea că nu se aflau pe aceeaşi corabie. De atunci nu mai auziră unul de altul nimic până când după câţiva ani se revăzură în Pola. Concediarea era în ajun şi ei de bucurie se întruniră într'o cârciumă la veselie. Cheful degeneră în urmă într'o straşnică păruială, pe urma căreia Ivan se pomeni arestat şi pus la răcoare.

Venind ziua concedierii, Ivan o aştepta cu jale. El auzia des de dimineaţă cântecile şi strigătele de bucurie ale camerazilor, cari plecară, pe când el fu silit să rămână închis. Gândul de-a evada îl muncia greu. De fapt în noaptea viitoare s'a şi pus din propria-i putere în libertate Săptămâni întregi pribegi încoace şi încolo, fără mijloace de traiu, muncit de foame, până ce în fine într'o zi îi dădură de urmă supunându-l la o pedeapsă mai amară, la un nou stadiu de serviciu.

Şi apoi.......

Gemând tresări Ivan din buimăceala aiurărilor şi privirea i se aţinti spre discul argintiu al lunei. Umbrele nopţii se retraseră îndată dispărând printre nenumăratele crepături şi abizuri stâncoase. De-a stânga se înălţau munţii mari şi negri ai platoului muntenegrean, spre ceriul albastru închis, peste care lumina se strecura ca nişte valuri de apă.

Ivan privea perdut la farmecul acestei nopţi de vară, care-l readuse la conştiinţa, că el se află în munţii iubiţi ai patriei sale.

De odată un ţipet ascuţit al unei paşări răpitoare se auzi prin tăcerea fioroasă a nopţii şi Ivan sări speriat în sus şi căutând nedumerit în jur de sine voia să se orienteze; apoi de-odată hotărît alerga spre lumină, saltând dela o piatră la alta.

Se opri. Nu era un lătrat de câne care-i bătea în urechi? S'a dat la o parte şi privind în jos văzu conturele coperişelor dela căsuţele apropiate. Intr'una ardea încă luminarea. Un tremur îl cuprinse pe puternicul bărbat; el se clătină şi mâna lui pipăia căutând ajutor... colo se afla locul unde a stat leagănul său, ţinta dorinţei lui, satul de munte sărăcăcios, ce închidea în el tot ce are mai scump în lume. — Lumina, care luminează slab, poate lui îi este destinată ca să-i arete, că o mamă îmbătrânită se teme în aşteptare de destinul lui. O durere furioasă începea să roadă în peptul său şi gânduri sinistre i se iviau în creeri.

Să se coboare oare de vale la ai săi, să se predea sorţii amare şi neîndurate? Va avea oare curagiul să dea faţă cu prietinul fals, să privească în ochii femeii, care i-a sdrobit credinţa?

Nu, şi de o mie de ori nu. Nici când nu va putea să-şi câştige o existenţă suportabilă în apropierea ei, nici când nu va putea inspira acelaş aer cu cei, cari i-au răpit norocul.

Departe deci de aici, departe pe apele mari, cari în timpul din urmă îi deveniseră dragi, într'o lume care în fond o cunoscuse ca mai bună, trebuia să-şi recâştige liniştea prin împlinirea grelelor probleme ce-l aşteptau.

Aici, ce putea să-l mai aştepte? Aici jos în satul jumătate sălbatec, unde an de an îşi ţinea foamea intrarea, unde cânilor le tremurau coastele, găinile se mişcau ca scheletele pândind după hrana miserabilă, iar caprele zădarnic căutau să ascundă slăbiciunea lor sub lâna sburlită.

Cu neastâmpăr se întoarse ca să plece. Dar numai câţiva paşi, şi piciorul lui se lovi de un colţ ascuţit de stână; se împedecă căzu şi capul i-se isbi cu putere de-o piatră. Greu se smulse el clătinându se şi pipăi după chipul său cercând să-şi oprească cu el sângele, care-l simţea curgând cald peste frunte şi faţă. Apoi se încerca din nou să plece. Dar fără resultat. Proferând o înjurătură se lăsa iaraş jos şi-şi apăsa mânile pe partea rănită.

Aşa sta el noaptea pe priporul părăsit. La chinurile sufleteşti se asociară şi durerea trupească. Desperare îndoită îl cuprinse şi muşcându-şi buzele îşi blăstăma soartea. El simţi instantaneu dorul arzând în inima lui de a sfărma lumea în mii de bucăţi şi în acelaş timp se cutremură de simţământul său absurd şi căzu într'un leşin.

(Va urma)

Inmormântarea generalului Iacob Lahovari se va face Duminecă 18 Febr. c. v. la cimiterul Şerban-Vodă.

Aprobare. »Sieb. D. Tageblatt« e informat, că guvernul *a aprobat* hotărârea universităţii săseşti cu privire la vinderea pădurilor de pe teritoriul Lotrului, societăţii pe acţii ungaro-italiene din Fiume.

Numire. Ministrul de justiţie a numit pe d-l advocat Dr. Alexandru *Strevoiu* tălmaciu oficial pentru limba română la tribunalul din Braşov.

Adunarea generală constitutivă a meseriaşilor de construcţii pentru clădiri. Filiala din Braşov a asociaţiunei regnicolare a meseriaşilor de construcţii pentru clădiri ţine în 3 Martie d. p. la 3 oare adunarea constitutivă în sala cea mare a hotelului Europa; toţi meseriaşii cari se ocupă cu construcţii pentru clădiri sunt invitaţi şi pe calea aceasta a lua parte la adunarea generală.

O adunare poporală se va convoca, scrie »Tribuna«, pe Duminecă în Şiria. D-l deputat Dr. St. C. Pop va da samă alegătorilor săi despre cele petrecute în dietă şi îndeosebi se va desbate chestia proiectului de lege, prin care contele Apponyi tinde la desfiinţarea şcoalelor confesionale.

Numire. »Renasterea« scrie: »D-l ministru de culte a numit pe d-l Dr. Petru Ionescu, profesor la institutul pedagogic din Caransebeş, funcţionar în ministerul de culte din Budapesta şi l'a împărţit cu serviciu în secţiunea congruei. Zilele acestea işi va ocupa d-l Dr. Ionescu noul său post«....

Curtea cu juraţi din Cluj a condamnat după o pertractare de 4 zile pe juristul Adolf Storter şi pe medicinistul Ervin Partos, cari au acuzat în public prin ziarul »Előre« corpul profesoral al gimnaziului superior din Gherla de fapte imorale, la câte un an temniţă, la câte 4000 cor. amendă în bani şi la suportarea cheltuielilor în sumă de 10,000 cor.

Scufundarea vaporului »Berlin«. După o statistică oficială numărul persoanelor îmbarcate pe vaporul »Berlin«, a fost de 144, dintre cari 91 pasageri şi 53 marinari. Numărul victimelor este de 129.

Din Hock-van-Holand se mai anunţă următoarele: Mulţi din cei salvaţi au plecat la reşedinţele lor. 10 persoane din cele salvate se află încă în spital, unde vor trebui să stea mai mult timp, deoarece din cauza frigului au răcit. In cimiterul de aici au fost înmormântate Marţi patru cadavre de pe vaporul »Berlin«, între cari şi acel al unui artist din trupa de operă germană. Regina Wilhelmina a trimis un reprezentant al ei, care a urmat carele funebre până la cimitir. Pe tot parcursul felinarele erau aprinse, iar la mai multe case erau arborate drapele de doliu. Reprezentantul reg. Wilhelmina a depus flori pe mormântul victimelor. Serviciul religios a fost oficiat de către preoţi germani şi anglicani.

O mâţă sălbatică a muşcat Luni în comuna Gurarău pe fetiţele Maria Vlad, Maria Mailat şi pe copilul Dumitru Vlad. Imediat s'au luat măsuri ca cei răniţi să fie transportaţi în institutul antirabic din Budapesta. Mâţa a fost prinsă şi omorâtă, iar capul ei a fost trimis la academia veterinară din Budapesta.

Ştiri mărunte. Din Nizza se anunţă că agentului de diamante Schiff *i s'a furat alaltăeri un săculeţ plin cu diamante*, pe când scria o telegramă. Diamantele furate reprezintă un preţ de aproape 1 milion franci.

— Fabrica de cartoane Tyran din Viena *a ars* eri complet. 300 muncitori au rămas fără lucru.

— Din Triest se anunţă, că impiegaţii căilor ferate an declarat eri *greva*.

— In Chişineu s'au repeţit eri *masacrele evreilor*. Huliganii au incendiat sinagoga.

Conflictul dintre patriarch şi Poartă.

Se ştie că în urma cererei marelui vizir Ferid Paşa, făcută patriarchului Ioachim III, prin care acesta era învitat să primească condiţiunile Porţii în ce priveşte chestiunea aromânească, patriarchul a convocat sinodul ecumenic şi conziliul laic, cu care ocaziune a ţinut un discurs, prin care a declarat un categoric »non possumus«. Iată pasagiile cele mai interesante din discursul patriarchului:

»Putem noi să acordăm ceva? Guvernul şi amicii săi, cari se interpun, nu ne propun nimic precis. Ce ni-se cere să acordăm? Este oare numai limba şi şcoala, sau un oarecare alt lucru? »După mine judec că guvernul căutând să dea o soluţiune chestiunei, comite o greşală, deoarece presupunând că noi am ceda regulând chestiunile după situaţia actuală, promiţându-ne avantagii îndoioase, Românii nu se vor mulţămi cu aceasta. Scopul românilor este crearea unui exarchat român cum au obţinut bulgarii. Guvernul român, având în mânile sale Iradeaua imperială *este imposibil ca el să desiste de la acest puternic sprijin. Dacă Iradeaua este recunoscută de noi, ea va avea de consecinţă crearea unuia sau două şi poate chiar mai multe episcopate.* Din nenorocire şi cu regret o spun — slăbiciunea noastră — de o parte şi de alta, marea forţă materială a Românilor va contribui ca ei să câştige din ce în mai mult teren. Părerea mea este că patriarchatul trebue să facă tot posibilul ca să fie plăcut M. S. Imperiale (?).... dar 1) Nu vom admite sub nici un motiv nici o intervenţiune străină, venită ea din ori şi ce parte ar fi. 2) Că incontestabila noastră autonomie administrativă, bazată pe privilegiile noastre, să fie recunoscută. 3) Că administraţia generală a statului să fie ameliorată, reorganizându-se prin admiterea elementului creştin în funcţiuni, căci dacă noi vom admite cutare sau cutare lucru, vom contribui la sdruncinarea şi a bisericei şi a statului«.

Cât de şubrede sunt argumentele invocate mai sus şi cât de îndrăsneaţă îi este atitudinea faţă chiar cu sublima Poartă, resultă din faptul, că patriarchatul încă din 1889 a recunoscut întrebuinţarea limbei române în şcolile române şi exerciţiul cultului în biserici tot în limba română, că refuzul de azi al lui Ioachim III este în contradicţie cu decisiunea din 1889.

Intransigenţa sa faţă cu cererile Porţii a provocat un conflict ce poate avea urmări serioase pentru autonomia administrativă şi privilegiile de care s'a bucurat până acum patriarchia de la Constantinopol din partea Porţii de la 1453 încoace, depăşind limita atribuţiunilor sale şi provocând prin intransigenţa sa, la înăsprirea conflictului de naţionalităţi din Macedonia şi punând beţe în roate Porţii cât şi marilor puteri, pentru pacificarea odată pentru totdeauna a nenorocitei provincii macedonene.

O întîmpinare.

Suntem rugaţi a da loc următoarelor observări:

Onorată Redacţiune!

In Nr. 24 al »Luptei« din Budapesta s'a publicat un articol iscălit de pseudonimul »Ghimpe«.

M'aş simţi foarte îndatorat, dacă On. redacţiune ar binevoi să reproducă acest articol în întregimea lui, şi în coloanele »Gazetei Transilvaniei« nu pentru alta, dar ca să-şi poată ridica şi cetitorii ei ochii la muntele, de pe care permite un ziar serios cum e »Lupta«, a se privi în jos la plebea slujbaşilor, cari »lucrează Dumineca, ziua în care însuşi Dumnezeu se odihneşte«. De altfel sunt în stare să crez, că On. redacţiune va îndatora şi pe d-l »Ghimpe«, reproducându-i proza plină de spirit.

Fiind-că însă d-l »Ghimpe« vrea să ia peste picior o clasă întreagă de intelectuali, cari în foile serioase dela noi până în ziua de azi n'au fost luaţi în zeflemea: cer dela ospitalitatea »Gazetei« să binevoiască a reproduce în coloanele sale următoarele reflexiuni referitoare la articolul d-lui »Ghimpe«. N'o se sporesc vorbă multă.

Eată articolul din cestiune:

„Amintiri. Am văzut odată nişte caricaturi într'o foaie umoristică românească, de cari atât mi-a plăcut de mult, încât nu le pot uita.

Ca ori-ce Român ce se respectă, am fost şi eu la expoziţia din Bucureşti de astăvară. Nu mai spun că mi-a plăcut, căci aş contribui şi eu la bagatelizarea acelei minunate expoziţii, pe care gazetele noastre au lăudat'o de au făcut'o de râs. Spun numai că la întoarcere, când în marea îmbulzeală din tren cercam să-mi aduc aminte de toate câte văzusem şi auzisem în drumul meu prin România, observ pe un vecin al meu, care cetia cu toată pofta inimei lui o foaie umoristică din Bucureşti, că se întoarce către mine, îmi întinde foaia şi-mi zice serios: „foarte adevărat. Poftim vezi şi d-ta şi te convinge".

Mă uit la caricaturi. Erau două caricaturi mai mari. Una reprezintă pe nişte preoţi în anteree, cu camilafca pe cap, ca în Ţară, graşi ca nişte pepeni cu un nas cam... vineţiu, — şi cu crucea pe piept. Deasupra lor era inscripţia: „Oropsiţii soartei" iar din jos: „cei mai ocupaţi slujbaşi, căci lucrează Dumineca, ziua în care însuş Dumnezeu se odihneşte". Pe cealaltă pagină era o căruţă hodorogită, încărcată până sus cu lăzi mari.

La căruţă era înhămat un cal flămând, gata să cadă de pe picioare, mâncând dintr'un săculeţ de ovăz, pe care era scris 67 lei şi 50 de bani. — Pe fiecare ladă din căruţă era scrisă câte o deviză: şcoala de adulţi, conferinţe economice, bănci populare, coruri rurale, reprezintaţii teatrale, congrese învăţătoreşti etc.

De-asupra caricaturii era scris: »Invăţătorul are chemarea cea mai frumoasă; să lumineze ţara. (maximă ministerială).

Nu ştiu dacă am văzut vr'odată nişte caricaturi mai izbutite ca acestea. Nu mă puteam despărţi de ele, şi regret cât voi trăi că n'am putut pune mâna pe ele, ca să le păstrez şi să le arăt şi oamenilor noştri de aici.

Căci caricaturile acestea din România pot fi actuale şi la noi, chiar dacă nu tocmai aşa ca acolo.

— — — — — — — — — — — — —

Mă uitam lung la ele, mă uitam — şi mi-se umpleau, par' că, ochii de lacrimi, la jalea care se desprindea din aceste caricaturi, în care e atâta adevăr crud. — Ghimpe".

Colosale »Amintiri«! — — — —

In adevăr domnul »Ghimpe» comitea un păcat de neiertat, dacă nu şi-le publica!... »Preoţi graşi ca nişte pepeni, cu anteree şi camilafce, cu nasul cam... vineţiu!«... de o parte, şi »calul flămând cu săculeţul de ovăz" de altă parte!... Auzi tu cumătro?! In ori ce caz trebuia să pue mâna domnul »Ghimpe« pe acele caricaturi, ca să se poată desfăta de-a pururea în ele: »căci caricaturile acelea pot fi actuale şi la noi, chiar dacă nu tocmai aşa ca acolo«. Cu alte cuvinte: preoţii dela noi sunt *cam* de tagma celor din România, ear domnii învăţători de aici *cam* ca şi calul flămând din România cu »ovăsul«; cei dintâi »cei mai ocupaţi slujbaşi, căci lucrează Dumineca, ziua în care însuşi Dumnezeu se odihneşte«; cei dinapoi »cu scoala de adulţi, conferinţe economice, bănci populare, coruri rurale, reprezentaţii teatrale, congrese învăţătoreşti etc.« !!...

Domnul »Ghimpe« de bună samă nu poate fi preot. Să fie oare învăţător?... Nu pot să crez, căci în acest caz ar fi trebuit să nu şi facă cinste din ocărirea altora: mai ales că lauda de sine... nu miroasă; ear ocara aruncată în faţa preoţilor e prea nepotrivită. Dar dacă d-l »Ghimpe« nu e învăţător, în tot casul e amicul lor! Nici eu, un biet slujbaş de Duminecă, nu sunt vrăjmaşul domnilor învăţători! Cu toate acestea permită-mi d-l »Ghimpe« să încerc prin câte-va observări, a-i trage la îndoială îndreptăţirea de-a localisa (actualiza) la noi caricatura, de care i-a plăcut atât de mult încât nu o mai poate uita.

D-sa pune faţă în faţă pe preotul şi pe învăţătorul român modern. Ori şi pe cei din trecut? Şi crede că activitatea preotului se restrânge cam la slujba de Duminecă, ear învăţătorul e însărcinat cu atâtea şi atâtea îndatoriri, cari toate împreună îi asigură »chemarea cea mai frumoasă; să lumineze ţara«; şi totuşi preotul este gras şi cu nasul vineţiu (hinc illae lacrimae?), iar învăţătorul flămând... Dar adevărat să fie că activitatea preotului e mai puţin importantă decât a învăţătorului? In privinţa aceasta pot să-l asigur pe domnul »Ghimpe«, că nu va găsi nici un preot care să-şi pue oficiul său înapoia chemării învăţătoreşti. Iar întru cât priveşte măsura, în care şi-au împlinit aceşti doi factori ai culturei poporului nostru îndatoririle, cosiderate din punctul de vedere al divergenţei chemării lor: permită-mi d-nul »Ghimpe« să constat numai atâta că popoporul nostru îndeobşte e religios, ceea ce pentru împrejurările noastre nu constitue un desastru. Se înţelege că nu voesc să micşorez nici influenţa domnilor învăţători asupra culturei poporului nost....

Ce priveşte grăsimea unora şi a altora, fără îndoială, munca preoţilor preste tot e mai bine răsplătită decât a domnilor învăţători; dar nu e mai puţin adevărat, că există şi astăzi numeroşi preoţi gr. cat. cu un venit parochial de 200—400 coroane, ba am cunoştinţă de un caz în care chiar şi preotul gr. oriental, om cu familie, trăeşte numai din venitele stolare, neavând nici canonică, nici casă parochială, nici congruă. Pot să mai fie şi alţii în asemenea situaţii vrednice de invidiat de d-l »Ghimpe«. De altfel permită-mi domnul Ghimpe să observ şi cu privire la chestiunea grăsimei »oropsiţilor soartei«, că de cumva aceasta e un criteriu al traiului bun şi tienit ce-l duc, atunci acesta nici pentru domnii învăţători nu a rămas »un pium desiderium«. Prin părţile noastre, mila Domnului, sunt destui şi dintre dumnialor graşi, etc..., atâta numai că în loc de anteree şi camilafce, poartă surtucuri şi pălării la modă.

Şi acum îngăduiască mi d-l »Ghimpe« să-mi zic: Sapienti sat! In privinţa întâmpinării ce m'am simţit dator să i-o fac. Dar »mai am un singur dor«. Ar fi bine să nu se mai facă nici glume, nici satire ori caricaturi pe contul popilor ori al dascălilor luaţi în general. Căci »onoare« esceptiunilor! Preoţimea şi învăţătorimea nu merită la tot pasul înghimpări. In trecut au ţinut la olaltă, şi viitorul va dovedi că trebue şi vreau să fie credincioşi tovarăşi de drum. Obliţi calea păcii, drepte faceţi cărările ei!

Un slujbaş de Duminecă.

Bibliografie.

In tipografia seminariului archidiecesan în Blaj a apărut zilele astea o interesantă broşură întitulată „Arta dansului", sau îndreptar practic pentru toate jocurile sociale moderne, de *Bigeanu*. Aceasta broşură face în mod interesant istoricul tuturor jocurilor moderne şi totdeodată descriind figurile lor. Broşura format octav scrisă pe 67 pagini costă 80 fileri.

ULTIME STIRI.

Budapesta. 27 Februarie. Miniştrii Wekerle, Kossuth şi Daranyi au plecat eri, însoţiţi de secretarii lor de stat, la Viena. Se afirmă că guvernul unguresc e condus de dorinţa serioasă de a se ajunge la o înţelegere cu Austria în chestiunea pactului. Punctul de vedere, de care este condus cabinetul ungar e susţinerea independenţei Ungariei şi în privinţa economică şi fixarea raporturilor de pact, în cari să se fi exprimată clar şi lămurite independenţa.

Viena. 27 Februarie. Cercurile politice de aici nu s'aşteaptă la un rezultat favorabil în chestiunea pactului cu Ungaria. Dispoziţia pesimistă nu o poate alunga nici credinţa unora, că poate se va afla şi acuma un expedient, o formulă pentru prelungirea într'un chip oarecare a provizoriuuli de azi.

Bucureşti, 27 Februarie. Conziliul de miniştri s'a ocupat cu fixarea programului înmormântărei mult regretatului general Lahovari. S'a hotărât ca ultimele dorinţe, cuprinse în testamentul său, să fie în totul respectate. De aceea nu vor fi funeralii oficiale şi armata nu va da saluturile cuvenite înaltului grad pe care-l avea defunctul. Numai ofiţerii superiori vor participa la trista ceremonie a înmormântărei aceluia care a fost un şef atât de iubit şi de respectat. Se vor depune şi coroane atât din partea conziliului de miniştri, cât şi din partea fie cărui ministru în particular. S'au fixat şi discursurile ce urmează să fie pronunţate.

Sofia, 27 Febr. Pentru 16 Februarie s'a convocat sesiunea extraordinară a Sobraniei care va ratifica împrumutul pentru emigraţiunea andrianopolitană. Eri s'a înmânat un memoriu preşedintelui consiliului precum şi reprezentanţilor marilor puteri, cerându se reforme eficace pentru ţinutul Andrianopol.

Triest, 27 Februarie. Rezistenţa pasivă de la căile ferate continuă. Muncitorii din gară s'au asociat şi ei la campania funcţionarilor. Pân'acum rezistenţa se mărgineşte numai la trenurile de marfă; trenurile de persoane contiuuă mersul în mod regulat. Magaziile fiind pline cu mărfuri, direcţiile trenurilor aşteaptă măsuri energice din partea guvernului pentru a pune capăt rezistenţei. Până în prezent muncitorii au o atitudine liniştită.

Roma, 27 Februarie. Aseară după reprezentaţie, artista Ronconi, membră a teatrului Vitorio Emanuele s'a dus împreună cu soţul ei şi câţiva cunoscuţi să ia masa la un restaurant din apropierea teatrului. De-odată întră în restaurant baritonul Getani, care trase câteva focuri de revolver asupra ei rănind'o uşor, încercând apoi să se sinucidă.

Petersburg, 27 Februarie. Despre ultimul consiliu care s'a ţinut la Tsarskoe-Zelo se dau următoarele amănunte: O parte din demnitari a vrut să se ia în discuţie eventualitatea unei crize de cabinet. Cealaltă parte dintre ei a găsit că nu poate avea loc o asemenea discuţie, de oarece nici nu se pot prevedea evenimentele, nici discuţia nu ar putea să aibă vre-o influenţă asupra acestora. Ministrul Stolypin luând cuvântul, a spus că are dovezi cumcă Duma va începe în mod raţional lucrările şi că nu va fi revoluţionară, aşa că nu e de prevăzut nici o criză.

Petersburg, 27 Februarie. Despre ultimul consiliu care s'a ţinut la Ţarskoe-Zelo se dau următoarele amănunte: O parte din demnitari a vrut să se ia în discuţie eventualitatea unei crize de cabinet. Cealaltă parte dintre ei a găsit că nu poate avea loc o asemenea discuţie, deoarece nici nu se pot prevedea evenimentele, nici discuţia nu ar putea să aibă vre-o influenţă asupra acestora. Ministrul Stolypin luând cuvântul a spus că are dovezi cum-că Duma va începe în mod raţional lucrările şi că nu va fi revoluţionară, aşa că nu e de prevăzut nici o criză.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Redactor respons. interim.: Victor Branisce.

Dela „Tipografia şi Librăria“

A. MUREŞIANU, Braşov

se pot procura următórele cărţi

(La cărţile aicĭ înşirate este a se mai adauga pe lângă portul postal arătat, încă 25 banĭ pentru recomandaţie.)

Scrierĭ literare pentru popor.

„Carnetul Roşu“, o interesantă novelă nihilistă, tradusă din germană de *Moşul*. Preţul cu posta . . . . . —.50 b.

„Caractere morale, esemple şi sentinţe culese din istoriile şi literaturile popórelor vechĭ şi moderne“ de *Ioan Popea*. Preţul cor. 2.— b. (cu posta cor. 2.40 b.)

Cugete şi consideraţiunĭ din esperienţa vieţii lui Arghirobarb. Conţine 170 de sfaturĭ înţelepte, scóse din păţania vieţii. . . Preţul 20 b. (cu posta 24 b.)

Novele de Sienkiewicz: „Natură şi viéţă“, „Sluga veche“ şi „Ianco musicantul.“ Traducere de *I. C. Panţu*; o broşură de 192 pag. Preţul 80 banĭ + 5 banĭ porto.

Lira Bihorului, o carte cu povestirĭ istorice scrisă în versurĭ, de *Antoniu Pop*. Preţul 40 b. (cu porto 46 banĭ.

Părintele Nicolae, schiţă din viéţa preoţilor de *G. Simu* Preţul 60 b. + 6 banĭ porto.)

Poesii de *R. V. Buticescu*. Preţu era la început 2 cor. 40 b., acum numa cor. 1.20 (cu posta cor. 1.40)

Suspin şi zimbire, poesii şi prosă de *A. Pop*. Preţul 80 banĭ (cu porto 86 b).

Balade poporale de Avram *Corcea* costă cor. 1.60 plus 10 b. porto. Pentru România 3 lei 20 b.

Banca de şcólă de I. *Dariu*, 30 b. plus 10 b. p.)

Disciplina în serviciul educaţiunii de I. *Dariu*, 40 b. (plus porto 10 b.

Idealul învĕţătorului român de *I. Dariu*, 40 b. (plus porto 10 b.)

Românii Secelenĭ. Causele decadenţei lor economice şi mijlócele de îndreptare. Disertaţiune de Ioan I. Lăpădat. 30 banĭ plus 5 banĭ porto.

Lilice dela Pind, poesii macedonene-originale şi daco-române de P. *Vulcan*, cor. 2 (pl. porto 10 b.)

In institutul de editură a revistei *„Luceafărul“* a apărut al doilea volum din **„Biblioteca copiilor“** de *A. O. Maior* cu cuprinsul următor:

Moş-Crăciun, Iertarea, Căţelul neastâmpărat, Crin, Floare dalbă, Moş-Stan, Minciuna, Să-ţi fie de învăţătură, Ionaş-Ariciul, Boieria lui Vasile şi Berzele. Aceastä carte scrisă în un limbagiu frumos pe 118 pagini hârtie fină este un potrivit dar de Crăciun pentru copii. Costă cor. 1·60 plus 20 bani porto se poate procura şi prin *Librăria A. Mureşianu, Braşov.*

„Foiletoane“ de *Stelian Russu* cu cuprinsul următor: „O bucurie de Paşti“, „La mănăstirea Sinaia„, „Cad Frunzele“, „Căpitanul Ioan“, „La Hunedoara“, „O povestire“, „Lângă Somes“, La Castelul lui Ioan Huniade Corvin“. Format Octav mare pe 75 pagine preţul 1 cor. plus 10 bani porto.

Arion séu carte de cântece diverse pentru toţi şi pentru tóte de I. Dariu —.50.

Basmele Românilor Nr. 1-12 à —.02.

Întêmplările lui Păcală, o istorióră veselă de Hinţescu . . . . —.16. porto. *Sofia Nădejde* „Robia banului“ roman 361 pagine, preţul 2 cor. plus 30 banĭ porto.

„Valurĭ alinate“, traduse de Coşbuc, după Carmen Sylva. Cor. 1·50 plus 20 b. porto.

„Năvălirĭ barbare“, nuvelă de L. *Bolcaş*. Preţul 1 corónă, plus 10 banĭ porto.

N. Iorga *„Lupta pentru limba românéscă“*, care conţine acte şi lămurirĭ privitóre la fapte din Martie 1906 sĕvîrşite în Bucurescĭ. Preţul 1 cor. pl. 10 b. porto.

„Din primăvara vieţii“, poesii de Emil A. *Chiffa* Bistriţă, Tipografia C. Matheiu 1905. Un volum drăgălaş mic, conţinênd pe 93 paginĭ vr'o 60 de poesii. Preţul unui esemplar 1 cor., plus porto postal 5 fil.

In atelierele grafice Socec et Comp a apărut: „Scrisori şi inscripţii Ardelene şi maramureşene“ de *N Iorga*, profesor universitar. Format cuart mare hârtie fină pe 533 pagini. Preţul cor. 3.50 bani plus 30 bani porto.

De renumitul pevestitor *Sadoveanu*, au apărut acum din nou mai multe povestiri la olaltă întro broşură care poartă titlul **„Mormântul unui copil“** şi conţine următoarele povestiri: Mormântul unui copil, Păcat boeresc, Tu nai iubit; In noaptea anului nou, O povestire de sărbători, Străjerul, Cel întâi, Plopul, Pustiul. Format octav pe 233 pagini. Preţul 2 cor. plus 10 bani porto.

Toate aceste cărţi se pot procura dela Tipografia şi Librăria A. Mureşianu Braşov.

Cursul la bursa din Viena.

Din 26 Februarie n. 1907.

Renta ung. de aur 4%	113 85
Renta de coróne ung. 4% . . .	95.25
Impr. căil. ter. ung. în aur $3\frac{1}{2}\%$.	84 25
Impr. căil. fer. ung. în argint 4% .	99.85
Bonurĭ rurale croate-slavone . . .	96.10
Impr. ung. cu premiĭ	200.—
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin .	15[illegible].—
Renta de hârtie austr. $4\frac{1}{10}$ . . .	99.10
Renta de argint austr. $4\frac{2}{10}$ . . .	98.95
Renta de aur austr. 4%	117.15
Renta de coróne austr. 4% . . .	99.05
Bonurĭ rurale ungare $3\frac{1}{2}\%$ . . .	89.05
Losurĭ din 1860	154 30
Acţiĭ de-ale Băncei ung. de credit	17.63
Acţiĭ de-ale Băncei austr. de credit	832 75
Acţiĭ de-ale Băncei austro-ung. .	681.50
Napoleondorĭ.	19.10
Mărcĭ imperiale germane . . .	117.52
London vista	241 $57\frac{1}{2}$
Paris vista.	95.40
Note italiene.	95·35

Cursul pieţei Braşov

Din 27 Februarie n. 1907.

	Cmp.		Vênd.	
Bancnote rom.	Cmp.	18.92	Vênd.	18 96
Argint român	„	18.80	„	18.84
Napoleondorĭ.	„	18.94	„	19 —
Galbeni	„	11.20	„	11.45
Mărcĭ germane	„	117.20	„	117.3[illegible]
Lire turcescĭ	„	21.50	„	21.6[illegible]
Scris. fonc. Albina 5%		101.—	„	102
Ruble Rusescĭ	„	2.53	„	[illegible]